

Scénář příběhy našich sousedů- Blanka Škardová

Honza: Paní Blanka Škardová se narodila 6.3.1935 do učitelské rodiny v Praze. Své dětství prožila v pražských Stodůlkách spolu s pěti staršími sourozenci. V roce 1941 začala navštěvovat obecnou školu a z důvodu probíhající války pro ni nebylo učení lehké.

Paní Škardová: Jakej byl život v tý válce, to si ani nepřejte vědět. Byly na všechno lístky.
nahrávka R05_0008.WAV 14:02- 14:08

Paní Škardová: To jste přišli do obchodu a všechny police prázdný. **nahrávka R05_0008.WAV 14:56-15:00**

Honza: Ve svém vyprávění paní Škardová vzpomínala na mnoho nepříjemných zážitků. Příkladem je úmrtí strýce po návratu z koncentračního tábora nebo Pražské povstání, které se jí vrylo do paměti.

Paní Škardová: To byl takovej zážitek, na kterej se nedá zapomenout. **nahrávka R05_0008.WAV 33:42-33:46**

Paní Škardová: Teď najednou tam do těch domů šla taková jako patrola a říkala: jděte jestli můžete někam jít pryč, jděte, protože semhle do těch domů budou střílet.**nahrávka R05_0008.WAV 33:48-33:59**

Honza: Následoval přesun k dědečkovi a babičce k Trojskému vršku a stavění první barikády na Trojském mostě.

Paní Škardová: Přišli, holky vemte co tady máte a pojd'te, jdeme stavět barikádu.
nahrávka R05_0008.WAV 35:37-35:41

Honza: Později vystudovala gymnázium a šla na vysokou školu pedagogickou.

Paní Škardová: Řekla jsem, já půjdu na tu kantořinu, když celá rodina učila děti, budu je taky vzdělávat. **nahrávka R05_0008.WAV 54:56-55:04**

Honza: Na vysoké škole se věnovala studiu biologie a chemie pro třetí stupeň. Během kanoistického kurzu, který se konal v rámci tělesně výchovy, vznikl vztah s budoucím manželem a následně dostali umístěnku do Nepomuka a Blatné.

Paní Škardová: A to jenom, že jsme byli spolu, tak jsme dostali tak blízko. jinak jsem měla nastoupit do Ostrova nad Ohří. **nahrávka R05_0008.WAV 59:48-59:56**

Honza: Díky těhotenství paní Škardové byla rodině přidělena nepoužívaná třída ve škole v Nepomuku. A po příchodu nového člena se tady našla nová pozice i pro ni.

Znělka: zvonek (školní)

Honza: V roce 1962, se z důvodu nevyhovujících podmínek rozhodlo o přesunu gymnázia do obce s nejvyšším počtem zájemců.

Paní Škardová: Trochu jsme tomu pomohli, že jsme objížděli ty vesnice a vysvětlovali lidem, jak je důležité vzdělání. **nahrávka druhénatáčení1.WAV 10:55-11:07**

Honza: Manžel paní Škardové se po přesunu gymnázia do Blovic stal zástupcem ředitele.

Paní Škardová: A bylo nám teda velmi hezky do toho roku 68. Potom to byla katastrofa. **nahrávka druhénatáčení1.WAV 14:36-14:44**

Honza: Kvůli podpisu protestní petice byl manžel paní Škardové přeřazen na odbornou školu v Plzni.

Paní Škardová: Můj muž se vrátil zpátky sem, to bylo asi po dvou nebo po třech letech. **nahrávka druhénatáčení1.WAV 18:45-18:50**

Paní Škardová: Můj manžel tady učil potom fyziku, matematiku a deskriptivní geometrii až do své smrti. **nahrávka druhénatáčení1.WAV 19:01-19:09**

Honza: Blanka Škardová v Blovicích vyučovala i po manželově smrti, až do odchodu do důchodu.

Paní Škardová: Skončila jsem v roce 2003, kdy mi odmaturovali, respektive kdy jsem skončila s chemií v 1. ročníku, kde byli tři Škardové. Byl tam Radek Škarda, Jaromíra Škardová a Zdeňka Škardová. Z toho Radek a Zdeňka byli bratranec se sestřenicí a byli to moji vnuci. **nahrávka druhénatáčení1.WAV 26:40-27:04**